

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΥΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ . . . . . σελήνια 8.
Εν τῷ ἑξωτερικῷ . . . . . » 10.

Εκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. CHOURMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»
ὁδὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ.

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΙΑ.

Η ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΙΑ.

Η' Αὐτοῦ Ἐξουχότης ὁ Μέγας Ἀρχιεπίσκοπος ἐπιθυμῶν νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς πληροφόρησιν πάντων, ὅτι διὰ νόμου, ἐπιψηφισθέντος ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος τῆς Κύπρου κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον καὶ ἐπιγραφομένου «Περὶ λήψεως προνοίας διὰ τὴν καλλιτέραν δι-
ακινῶσιν τῆς Σπογγαλιείας» παρέχεται τῇ Αὐτοῦ Ἐξουχότητι ἡ ἐξουσία νὰ χορηγῇ εἰς οἰονδήποτε προσώπων ἢ σώμα τὴν ἀποκλειστικὴν ἀδείαν ἢ προνόμιον τοῦ ἀλιεύειν σπόγγους κατὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Κύπρου ἢ οἰονδήποτε ὠρι-
σμένον μέρος αὐτῶν, ἐπὶ πληρωμῇ τοιοῦτου πο-
στοῦ καὶ ἐπὶ τοιοῦτοις ὅροις, οἳ διὰ συμφωνοῦντο, τῶν ἀδείων ἢ ἐκχωρήσεων παρεχομέ-
νων ἐπὶ περίσδον ἐτῶν μὴ ὑπερβαίνοντων τὰ δέκα.

Ο' Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως δὲ ἔχει ἔτοιμος νὰ δεχθῇ προσφοράς διὰ τὴν χο-
ρηγίαν τοιοῦτου ἀποκλειστικοῦ προνομίου, οἷον τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον, μέχρι τῆς 12ης π. μ.
τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1890.

Αἱ προσφοραὶ δεῖν νὰ ὀρίζωσι τὴν ἔκτασιν τῆς παραλίας, δι' ἣν ζητεῖται ἡ ἐκχώρησις, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, δι' ἃ ἐπιδιώκεται ἡ λήψις τοῦ προνομίου, τὸ ποσὸν τῆς γενησομένης πληρω-
μῆς, ἐν ᾗ περιπτώσει τοιοῦτον προνόμιον δὲ ἐχορηγεῖτο, καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀδείας, οὗ πρό-
κειται νὰ γείνη χορηγία.

Ο' προνομιολήπτης προσκληθῆσεται νὰ δώτῃ ἀνάλογον ἀσφάλειαν διὰ τὴν προσηκόντων ἐκ-
πλήρωσιν τῶν τῆς ἀδείας ἢ ἐκχωρήσεως.

Πλεονεκτήματα πληροφόρησι δύνανται νὰ ληφθῶσιν ἐπ' αἰτήσιν πρὸς τὸν Ἀρχιγραμματεὰ τῆς Κυ-
βερνήσεως ἐν Λευκωσίᾳ.

Κατ' ἔντολὴν τῆς Αὐτοῦ Ἐξουχότητος.
Α. Φ. Γ. ΑΩ.

Προσωρινὸς Ἀρχιγραμματεὺς
τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τοῦ Τρωάδους τῇ 31ῃ Ἰουλίου 1890.

Ο ΥΨΙΣΤΟΣ ΒΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ. ΕΙΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΤΡΑ.

Αἱ κατ' ἀλλήλων ἐπιθέσεις καὶ ἀπο-
πειραι φόνου, ἃς ἐδελυττώμεθα πλέον ἀ-
ναγράφοντες ἐκάστοτε, αἱ καθ' ἐκάστην
ζωοκλοπαί, ἃς ἀπεκάμομεν πλέον ἀπα-
ριθμοῦντες, αἱ διηνεκεῖς ἀποξέσεις καὶ κα-
ταστροφαὶ δένδρων, ὧν ἡ πληθὺς ἐκπλήτ-
τει καὶ τὸν μᾶλλον ἀναίσθητον, αἱ μαχαι-
ρώσεις καὶ οἱ ἀκρωτηριασμοὶ ζώων, αἱ-

τινες κινεῦσιν εἰς ἀγανάκτησιν καὶ τὴν
μᾶλλον σκληρὰν καρδίαν, εἶνε πράγματα,
νομίζομεν, ἀρκούντως ἱκανὰ, ὥστε νὰ λά-
βῃ ἀπέναντι αὐτῶν ἀνδρικὴν πλέον στα-
σιν πάντα οἰαδήποτε κυβέρνησις καὶ ἀρκούν-
τως ἔκτακτα, ὥστε νὰ λάβῃ πρὸ αὐτῶν
ἔκτακτα πλέον μέτρα.

Ἢ ἄλλοτε ἤσυχος Κύπρος, τῆς ὁποίας
οἱ κάτοικοι ἐξελπίζοντο καὶ ἐτρόμαζον
ὅταν ἤκουον κατὰ λίαν ἀραιὰς περιόδους
γινόμενον φόνον τινά, τῶν ὁποίων τὰ ζῶα
ἐλευθέρως νεμόμενα, οὐδέποτε σχεδὸν ἐ-
κλέπτοντο ἢ ἐφονεύοντο καὶ τῶν ὁποίων
τὰ δένδρα οὐδέποτε ἐξείοντο καὶ κατε-
στρέφοντο, μετεβλήθη ἤδη εἰς ἄντρον λη-
στῶν καὶ κακούργων πάσης ἀποχρώσεως
καὶ παντὸς εἶδους. Τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰ
κακούργηματα ἐσυστηματοποιήθησαν διὰ
κανονισμῶν, πρακτικώτερον ἐφαρμοζομένων
ἢ αὐτοὶ τῆς Κυβερνήσεως οἱ νόμοι, εἰς τρό-
πον ὥστε ἀπέναντι τῆς ληστοκρατίας,
τῆς φονοκρατίας, τῆς κακούργοκρατίας, ἐ-
σκιώσθη, ἐσβέσθη, ἐλησμονήθη καὶ αὐτὴ
τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὑπαρξίς. Εἶνε ἀληθές
ὅτι ὡς πρὸς τοῦτο ἡσπάρθη ἐντελέστατα
ἡ Κυβέρνησις τὸ φιλοσόφικόν «λάβε βιώ-
σας» ἐνῶ ἀφ' ἐτέρου ἐν τῇ εἰσπράξει τῶν
φόρων, λίαν ζωηρῶς σηκώνει τὴν ὑ-
παρξίν τῆς. Ἢ δεξιὰ τῆς χειρ, ἡ προς-
τάτις, εἶνε ὅλως νεκρά, ἡ ἀριστερά ἡ ἀ-
μελγούσα, λίαν ζωηρά.

Δὲν παραδεχόμεθα ὅτι καὶ εἰς ἄλλην
τινὰ γῶραν ἢ νῆσον ἐντὸς ἡ εἰς τὴν περι-
φέρειαν τῆς Μεσογείου εὐρισκομένην, ἔφθα-
σεν ἡ ἐγκληματικότης εἰς τοιοῦτον βαθμόν,
εὐρίσκεται ἡ ἀσφάλεια ζωῆς καὶ περιουσί-
ας εἰς τοσοῦτον κίνδυνον, ὥστε τοσοῦτον
θρασεῖαν τὴν κεφαλὴν τὸ κακούργημα.
Ἐν διαστήματι ὀλίγων ἐτῶν ἡ πρὸς τὰ
τοιαῦτα πρόοδος εἶνε καταπληκτικὴ. Εὐ-
τυχὴς δὲ ἐλογίζετο ἡ ἀνθρωπότης σύμ-
πασα ἐὰν παρομοία πρόοδος ἐφαίνετο καὶ
εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν βιομηχανίαν.
Ἐν συντόμῳ οὐδεὶς δύνανται νὰ ἀρνη-
θῇ ὅτι ἡ ἐγκληματικότης ἀφίκετο εἰς τὸν
ὑψιστον βαθμόν.

Τὰ αἷτια τῆς τοιαύτης καταστάσεως,
πολλὰ καὶ ποικίλα ὄντα, δὲν πρόκειται
ἤδη νὰ ἀνερευνήσωμεν καὶ πάλιν. Πρόκει-
ται μόνον, νὰ σκεφθῶμεν ποῖα ἔκτατα
μέτρα πρέπει νὰ ληφθῶσιν ἐν τοιαύτῃ
ἐκτάκτῳ καταστάσει.

Καθ' ἡμᾶς ἐπαναλαμβάνομεν νὰ εἰ-

πωμεν ὅτι ἐὰν ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἐξηκολού-
θουν τὰ δικαστήρια νὰ καταδικάζωσι πάν-
τα, ὅν ἐν συνειδήσει παρεδέχοντο ὡς ἔνο-
χον, δὲ ἡλαττοῦντο ὡς διὰ μαγείας τὰ
ἐγκλήματα καὶ κακούργηματα κατὰ 80
τοὺς ἑκατόν. Τοῦτο καὶ μόνον ἥκει. Οἱ
ἀστυνομικοὶ σταθμοὶ δὲ ἦσαν περιττοὶ
καθ' ὁλοκληρίαν.

Πόσον παρηγορητικὸν εἶνε διὰ τὸν φο-
νέα διὰ τὸν ληστὴν τὸ εἶνε σπανιώτατον
νὰ εὐρεθῶσι δύο μάρτυρες αὐτόπται καὶ νὰ
καταθέσωσιν ἐν πλήρει συμφωνίᾳ τὰς κατ'
αὐτοῦ μαρτυρίας! Πόσον δὲ γελοῖον δι'
αὐτὸν καὶ ἐλιβερόν διὰ τοὺς ἀκροατὰς
εἶνε, ὅταν κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀθω-
οτικῆς ἀποφάσεως ἀκούεται λέγων σχεδὸν
πάντοτε ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου: «Τὸ
δικαστήριον ἐπέισθη ὅτι σὺ εἶσαι ὁ διαπρά-
ξας τὴν δεινὰ ληστείαν, τὸ δεινὰ κακούρ-
γημα, πλὴν ἐλλείπει τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀ-
παιτουμένων ἀποδείξεων δὲν δύναται νὰ
σὲ καταδικάσῃ. Πρόσεχε ὅμως διότι ἐ-
ὰν ἄλλοτε κατηγορηθῇς διὰ παρόμοιον
ἐγκλημα δὲν θὰ ζητήσῃ πολλὰς ἀποδείξεις
τὸ δικαστήριον διὰ νὰ σὲ καταδικάσῃ». Τὴν
τελευταίαν παραίνεσιν ἀκούει μετὰ
μόρφασμῶν ὁ κακούργος, διότι εἶνε βέ-
βαιος ὅτι ἄνευ τρανῶν μαρτυριῶν, ὁμο-
φώνων καὶ συμφώνων καθ' ὁλοκληρίαν,
ὅπερ σπανιώτατα ἐπιτυγχάνεται, δὲν κα-
ταδικάζεται.

Ἐχομεν πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν πεῖ-
ραν καὶ τὸ εὐσυνειδήτον τῶν δικαστῶν
μας. Ὡς ἐφαρμόσωσιν ἐπὶ τινὰ καιρὸν
τὸ σύστημα τοῦτο, ὅπερ κατὰ τὴν πρῶ-
την ἐξαμηνίαν τῆς κατοχῆς ἐφήρμοσεν ὁ
τότε πρόεδρος τοῦ Ἐφετερίου Κούζων καὶ
ἔφερε θαυμάσια ἀποτελέσματα, καὶ θὰ
μείνῃ καὶ ὁ τόπος καὶ ἡ Κυβέρνησις εὐ-
χαριστημένη. Εἰς τοιαύτην ἔκτακτον κα-
τάστασιν, ἃς θεωρηθῇ τὸ σύστημα τοῦτο
ὡς ἔκτακτον μέτρον, ὅπερ, ἄλλως, δὲν
θεωροῦμεν ἡμεῖς καὶ ἄδικον, ἢ ὡς δυνά-
μενον νὰ ἀδικήσῃ τινά, διότι ἡ συνειδήσις
εὐσυνειδήτων, ἐμπειρῶν καὶ ἐνόρκων δι-
καστῶν οὐδέποτε ἀπατάται.

ΛΘΡΟΙΣΙΣ ΧΑΡΟΥΠΙΩΝ.

—«:ω:»—

Ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἀντὶ νὰ σωφρονισθῶσιν
οἱ χωρικοὶ καὶ σκεπτόμενοι τὸ συμφερότερον
τῶν νὰ ὀρίζωσι καὶ νὰ ὑπολογίζωσι καλῶς
τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν θὰ συναθροίζωσι τὰ προ-

τόν των, διά να ἦνε τοῦτο ὥριμον καὶ ἐπιμένως νὰ πωλῆται εἰς μεγαλειτέραν τιμὴν, ἀντὶ λέγομεν ὡς ἄνθρωποι νὰ κάμνωσι καλὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς των χάριν τοῦ συμφέροντός των, ὡς νὰ μὴ ἦσαν κύριοι τοῦ προϊόντος των, ὡς νὰ ἦσαν δοῦλοι ἄλλων κτηματιῶν καὶ ἀδιαφοροῦντες περὶ τῆς ὠφελείας ἢ ζημίας του, ἀρπάζουσιν εἰς οἰανδήποτε ὥραν ἔχουσι διάθεσιν τὸ πρᾶγμα, τὸ φέρωσι καὶ τὸ πωλῶσιν εἰς τὸν ἀγοραστὴν, ἀδιάφορον ἂν μὲ κέρδος ἢ μὲ ζημίαν, ἀδιάφορον ἂν εἰς μικράν ἢ μεγάλην τιμὴν. Ἀρκεῖ μόνον ὅτι τὸ πωλοῦσι καὶ τὸ ἐκβάλλουσιν ἀπὸ τὴν φροντίδα των. Ἐὰν ἐξετάσωμεν καλῶς τὴν διαγωγὴν τοῦ γεωργικοῦ ὡς πρὸς τὸ προϊόν του, δὲ εὐρωμεν πράγματι ὅτι αὐτὸς οὐδεμίαν φροντίδα ἔχει περὶ καλλιτερεύσεως τοῦ προϊόντος του, οὐδέποτε σκέπτεται καλλιτέρεους τρόπους, παρὰ ὅσον τὸ δυνατόν ὀργήγορα νὰ τελειώσῃ μία οἰαδήποτε γεωργικὴ ἐργασία καὶ ἐὰν εὖρῃ μεγάλην τιμὴν, ἀγαθὴ τύχη, χαίρεται. Ἐὰν δὲ μὴ, οὐδέποτε σκέπτεται ὅτι ἐκεῖνος πταίει διὰ νὰ μὴ εὖρῃ καλὴν τιμὴν, διότι δὲν ἐπεμελήθη καλῶς τὸ προϊόν του. Τοῦ ἀρέσει μόνον καὶ τοῦ καλοᾶρεσει νὰ πωλῇ πρᾶγμα εἰς ἀνωτέραν ἀξίαν τῆς πραγματικῆς του, ἀλλὰ τοῦτο τὸ νὰ ἔχῃ ἀξίαν ἐν προϊόντι καὶ ἐπομένως νὰ ἐξοδεύηται εἰς καλὴν τιμὴν, εἴτε καλὸν εἴτε ἀσχημον, σπανιώτατα συμβαίνει καὶ τότε μόνον, ὅταν ὑπάρχῃ ἔλλειψις τοῦ πράγματος εἰς ἄλλα μέρη. Ὡστε ὁ γεωργὸς τῆς Κύπρου τότε εἶνε γεωργὸς καὶ ὠφελεῖται ἐκ τῶν γεωργικῶν προϊόντων του ὅταν αὐτὸς μὲν εὐτυχῇ, ἄλλοι δὲ γεωργοὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δυστυχῶσιν. Εἰ δὲ μὴ, διὰ νὰ σκεφθῇ ὁ γεωργὸς τῆς Κύπρου νὰ καλλιτερεύσῃ τὴν παραγωγὴν του ὅπως κάμνουν οἱ γεωργοὶ ὅλου τοῦ κόσμου εἶνε ἀδύνατον πρᾶγμα. Τοιαύτη κεφαλὴ εἶνε σπανία εἰς ἄλλον κόσμον καὶ ἂν βιφυραίνεται τοῦτο εἰς τοὺς γεωργοὺς μας, ἀς μᾶς ἀποδείξωσι ποῦ ἄλλου οἱ γεωργοὶ εἶνε τόσο ἀμελεῖς εἰς τὰ προϊόντα των.

Ἦρξατο ἀπὸ 10 ἡδὴ ἡμερῶν ἡ συνάθροισις τῶν χαρουπιῶν ἐνῷ καὶ οἱ ἴδιοι γνωρίζουσι καὶ οἱ ἀγορασταὶ τοῦ πράγματός των πολλάκις τοὺς τὸ ἐπέβαλαν, ὅτι πρὸ τῆς 6 τοῦλάχιστον τοῦ Αὐγούστου δὲν πρέπει νὰ συναθροίζωνται τὰ χαρουπιά, διότι εἶνε εἰσέτι ἄωρα καὶ ἐπομένως φθειρόνται γρηγορότερον, ζητῶνται ταχέως εἶνε ἐλαφρὰ καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὴν ἀρκετὰ μικράν. Ἐνῷ ὅταν τελειώσῃσι, γίνονται βαρύτερα, νασμώτερα εἰς τὴν γεῦσιν, διαρκέστερα, καὶ συνεπῶς πωλοῦνται εἰς τιμὴν ἀρκετὰ καλὴν. Εἰδομένον τινὰ ἐκ τῶν συναθροισμένων τώρα καὶ χωρὶς ὑπερβολῆς ἦταν πράσινα ἐσωτερικῶς.

Ὅταν τοιαῦτα παρημελημένα καὶ παρακατηνὰ προϊόντα πηγαίνωσιν εἰς τὰ ἔξω, δὲν θὰ σχηματίζωσιν οἱ ἄνθρωποι τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Κύπρος δὲν βγάζει καλὸ πρᾶγμα καὶ ἐπομένως, διὰ τὸ πρᾶγμα τῆς Κύπρου νὰ μὴ προσφέρωσι ποτὲ μεγάλην τιμὴν. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι μ' αὐτὴν τὴν ἀμελείαν των οἱ γεωργοὶ μας γίνονται αἰτία ὥστε τὸ πρᾶγμά των καὶ ἐὰν ποτε ἐπιτύχῃ νὰ μὴ ἐκτιμᾶται εἰς τὰ ἔξω, διότι «εἶνε Κυπριώτικον» λέγουσι, «καὶ ξεύρομεν τὴν κακοροζικίαν τῶν ἐκεί γεωργῶν».

Ἡρωτήσαμεν τινὰς διατὶ ἤρχισαν ἐφέτος τὸσον ἐνωρὶς νὰ συναθροίζωσι τὰ χαρουπία καὶ μᾶς ἀπήντησαν ὅτι «ἐκάμε τὴν ἀρχὴν ἕνας πελλὸς καὶ τὸν ἀκολουθήσαν ὅλοι οἱ φρόνιμοι». «Φρόνιμοι ἀκολουθοῦντες τρελλόν, ἀπηντήσαμεν, εἶνε θεότρελλοι». Ἀλλὰ εἰπέ τους ὅσα θέλεις καὶ ὅσα σοὶ ὑπαγορεύσῃ ἡ ἀγανάκτησις ἐναντίον των, τρεχόντων οἰκιοθελῶς εἰς τὸν ὄλεθρον. Χαχανίζουν καὶ παίρνουσι.

Ἀς εἰδῇ τις μῦθος ὑπάρχει ὅτι ὅταν ὁ Θεὸς ἤθελε νὰ διώξῃ τὸν Ἀδὰμ ἀπὸ τοῦ Παραδεί-

σου ἐξείλε κατά πρῶτον ἕνα Γάλλον νὰ τὸν διώξῃ. Ὁ Γάλλος ἤρχισεν ἐννοεῖται νὰ ζητῇ τὴν ἁθείαν του νὰ τὸν ὀμιλήσῃ καὶ νὰ τὸν παρακαλέσῃ νὰ ἐξέλθῃ. Ὁ Ἀδὰμ οὐδὲ ἐπρόσεξεν.

Ἐτεῖλε κατόπιν ἕνα Ἰταλὸν ὅστις ἀπὸ μακρὰ ἤρχισε καὶ ἐνόσφ ἐπλησίαζεν εἰς τὸν Ἀδὰμ ἤρξανε τὰ εὐγενικὰ σχήματα καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἔχουσε τὴν παράκλησιν νὰ ἐξέλθῃ. Ὁ Ἀδὰμ δὲν ἐφαίνετο ἀκούσας. Ἐτεῖλε κατόπιν ὁ Θεὸς τὸν Ἀγγλον νὰ τὸν διώξῃ. Ἦκουσε μίαν γλῶσσαν ὁ Ἀδὰμ καὶ ἐγέλασεν ἐνώπιον τοῦ ἀγέρωχως ἱταμένου ἐνώπιόν του. Τέλος ἀπὸ ἐτεῖλε καὶ ἄλλους, ἡραγκάσθη νὰ ρεῖλῃ τὸν Τοῦρκον. Ἀμὰ αὐτὸς πλησιάζει, ἀρχίζει εἰς τὸν Ἀδὰμ σου ἕνα σωρὸν ὕδρευιν πρὸ ἃ κκε... πρὸ ἃ πε... κλ. κλ. κλ. καὶ βλέπεις τὸν Ἀδὰμ νὰ παίρνῃ τὸν δρόμον—ἀγνοοῦμεν ἂν ἤξευρε καὶ ἐκεῖνος τότε νὰ κρατῇ μπράτσο τὴν Εὐάν—καὶ ἐξέρχεται κατεντροπισμασμένος ἀπὸ τὸν Παράδεισον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ χωρικοὶ μας δὲν χαπαρίζουν ἀπὸ συμβουλὰς. Τισποῦζα χρειάζεται. Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἀναλάβῃ αὐτὰ ὅλα καὶ τότε βλέπεις πῶς ἀμέσως ἀκολουθοῦν... ἀλλὰ τί νὰ πῆς; δὲν εἶνε πατρικὴ

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ καύσων κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἀφίκετο εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐμετριάσθη. Ἡ ἀστασία τοῦ παρελθόντος χειμῶνος μετεδόθη καὶ εἰς τὸ καλοκαίριον.

Διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ τῆς παρελθούσης Τετάρτης διεβαίνειν ἐντεῦθεν ἡ Α. Παναγ. ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, μεταβαίνων εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Λέρον. Ἀργὰ ἐγένετο ἐνταῦθα γνωστὸν ἄλλως καὶ ὁ κληρὸς καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Θὰ ἐπεσκέπτοντο ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ τὸν σεβάσμιον τοῦτον γηραιὸν Ἱεράρχην.

Ἐχομεν ἤδη ν' αναγράψωμεν ἀντιπυροβολισμόν. Ὁ πρὸ τινος πυροβοληθεὶς ἐξ Ἀγ Θεοδώρου, Θεραπευθεὶς καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸ χωρίον του ἐπυροβόλησε καθ' οὔτινος εἶχεν ὑποψίαν ἄλλ' ἀνεπιτυχῶς. Ὁ διηγηθεὶς δ' αὐτὸ ἡμῖν χωρικὸς ἐπρόσθεσε: ἔτσι θὰ πάγῃ ἡ δουλειά, ἀφοῦ κρίσιν δὲν ἔχει.

Περίπου 25 συμποσοῦνται αἱ οἰκογένειαι αἰτίνας ἐκ Λεμεσοῦ ἀπῆλθον εἰς τὰς ἐξοχὰς εἰς διάφορα χωρία. Τὰς πλείστας τούτων προσεῖλχυσεν ἐφέτος τὸ χωρίον Βάσα, ὅπερ ὡς ἐκ τῆς ὑψηλῆς θέσεώς του, τοῦ καλοῦ νεροῦ του καὶ τῶν μικρῶν κήπων του οὗς ἀπέκτησεν ἐσχάτως, κατήντησεν εὐχάριστος Θερινὴ διαμονή.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν δευτέρᾳ συνελεύσει καθ' ἣν μόλις 25 προσήλθον, ἐξελέγησαν Ἐφοροὶ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν τῆς πόλεως μας καταστημάτων οἱ κ. Δημ. Μοσθ. Χατζηπαύλου, Γεώργ. Δ. Κακαθύμης, Νεάρχος Θ. Ρωσσίδης, Νικόλαος Φραγκοῦδης, Σπ. Ἀραούζος, Θ. Σχιζας καὶ Χρ. Παυλίδης. Ἰσοψήφισαν μετ' ἄλλου

καὶ οἱ κ. Σωκρ. Φραγκοῦδης καὶ Μ. Μαυροσκούφης οἵτινες ὅμως δὲν ἐδέχθησαν.

Ὁ ἐνταῦθα πράκτωρ τῶν γαλλικῶν ἀτμοπλοίων «Μεσσαζερὶ» κ. Θ. Περιστιάνης, εἰς τὴν πρὸς τὸν Μ. Ἀρμυστὴν ἐπιστολὴν του ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς τ' ἀτμόπλοια νὰ ἐργάζωνται κατὰ τὰς Κυριακάς, ἔλαβεν ἀπάντησιν δι' ἧς ἐπιτρέπεται τοῦτο προσωρινῶς εἰς αὐτά.

Διὰ τοῦ τελευταίου Αὐστριακοῦ ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Ὁρᾶς κ. Σωτ. Ρουσιᾶς, ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐδιδάσκετο τὴν ἱατρικὴν ἐν Μοντηλιὲ καὶ Παρισίοις.

Ὡς πληροφοροῦμεθα βραίνει ἐπιτυχῶς ἐν Λευκωσίᾳ ἡ ἐγγραφὴ μαθητῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ κ. Δ. Κόντου, κραταίουται δ' οὕτω ἡ ἐλπίς ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἰδρυσις τοῦ Λυκείου πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν.

Τὴν 14 ἰσταμένου ἀνεχώρησεν ἐξ Ἐλβετίας ἐρχόμενος εἰς Κύπρον ὁ ἐκλεγθεὶς ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μ. Κύκκου Πανοσιολογίωτ. κ. Γεράσιμος Ι. Κυρκώτης, θὰ διέλθῃ δὲ διὰ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς ἣν ἔχει νὰ ἐξετάσῃ ὑποθέσεις τινὰς τῆς Μονῆς.

Καθ' ἃ λέγεται στέλλονται κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα ἐξ Ἀλεξανδρείας ὀλίγοι Ἀγγλοὶ στρατιῶται, ἀσθενεῖς, πρὸς ἀλλαγὴν ἀέρος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὰ ἀντικρὺ τοῦ Τζαμίου τρία μαγαζεῖα τῆς Ἐκκλησίας Ἀγ. Νάπας, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα μαγαζεῖα τῆς Θεῆλης, εἶνε διατεθειμένα πρὸς ἐνοικίασιν.

Ἐκ τῆς Ἐφορίας.

Ἀξίε. Κύριε Συντάκτα

Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ καὶ Τετάρτῃ (17 καὶ 18 λήγοντος) ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐν Ὁρᾷ δημοτικῆς Σχολῆς τῆς διὰ γενναίου κληροδοτήματος (40 χιλ. φράγκων) τοῦ μακαρίου τῇ λήξει Εὐθυμίου Α. Ὁράτου συντηρουμένης νῦν δ' ἐπιμελητῆς καὶ προϊστάμενος τῆς Σχολῆς τυγχάνει ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διαμένων πατριώτης κ. Ἀναστάσιος Μ. Ὁράτης. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων ὑπῆρξε λίαν εὐάρεστον μαρτυρησάν σαφῶς τοὺς κόπους, οὓς κατέβαλεν ὁ διδάσκαλος κ. Στυλιανὸς Ἰωαννίδης καὶ τὸν ζῆλον, μεθ' οὗ εἰργάσθη πρὸς τὴν καθόλου μόρφωσιν τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐτῷ 47 μαθητῶν. Ἐκ τούτων 38 εἰσιν ἐγγχώρις, 6 ἐκ τῆς Ἀκαπνοῦς καὶ 3 ἐκ τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων ἀπαντῆσαι εἰς διηρημένους 6 τάξεις.

Λεμεσὸς τῇ 23 Ἰουλίου 90.

Εἰς παρευρεθείς.

Βαρώσια.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐνώπιον τῆς Ἐφορίας καὶ τινῶν ἄλλων ἐκλεκτῶν πολιτῶν ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ Ἀλληλοδιδ. Σχολείου ἐν ᾧ ἀπὸ ἐτῶν διδάσκουσιν, οἱ κ. κ. Ι. Γ. Φιτικκίδης καὶ Νικόλαος Ν. Παπαδόπουλος ἐξ ὧν ὁ μὲν τὰς ἀνωτέρας τάξεις ὁ δὲ τὰς κατωτέρας. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων ὑπῆρξεν

εὐχρηστον πλὴν τινος τάξεως μαθητῶν ὧτων
ἡν ἀμελῶν. Συγχαίρομεν τοὺς ρηθέντας διδά-
σκαλοὺς ὧν οἱ ἄσκησις κόποι οὕς καταβάλλουσιν
πρὸς μόρφωσιν τῶν τέκνων μας ἀπεδείχθησαν.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Ἐκ τῶν ἐφημερίδων ταχυλογουμένων τὰ κυ-
ριώτερα περὶ τοῦ τοκετοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Δια-
δόχου.

Τὰ πρὸ τοῦ τοκετοῦ

Ἡ Πριγκίπισσα Σοφία διήλθε τὴν προγενεστένην ἡμέραν
(6 Ἰουλίου) μετ' ἑλαφρῆς ἀνοχλήσεως συνήθειας εἰς τὸ τελευ-
ταῖον σταθὸν τῆς εγκυμοσύνης, ἀλλ' οὐδὲν προσηγγεῖλεν
ἐν ἐπικείμενον τὸν τοκετόν. Ἀλλ' αἶσθησις περὶ τὴν 11ην
ὥραν τῆς νυκτὸς κατέλαβεν τὴν Α. Υ. αἱ ὠδίνες.

Τὴν ὥραν ἐκείνην ἠτύχουν πικρὰς σκεδὸν ἐν Τυτοίῳ
ἡ δὲ Ἀντιβασίλισσα, εἰς ἄκρον συγκινηθὲν καὶ εἰς εὐ-
νοστον ἀναγκάσαν περιεβλεπὼν πρὸς στήθεα, εὐρεθείς σκεδὸν
μυίας καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν ὑψηλῶν γυναικῶν τοῦ ἀπέναντι τό-
που σάκεας Οἰκογενεῖας περιστάσεως, ἔδραμεν ἔξω καὶ
μυίας ἐκκλίσας τὸν τηλεγραφητὴν τοῦ Τυτοῦ.

Κύριε Νόκτομαν, εἰς τὸν τηλεφώνον!

Καὶ διέταξε νὰ ἀποσπῇ ὁ ἱατρὸς τῶν Βασιλοπαίδων κ.
Παπαζήτης καὶ ὁ μαϊευτὴρ κ. Χατζίσκος.

Ἐν τῇ μεταξὺ προσεδραμεν ἡ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς
Πριγκίπισσας διατελούσα Γερμανὶς κυρία Ἑγγάρ. Τὴν κυ-
ρίαν ταύτην εἶχε ἀποστείλει πρὸς καίρου πρὸς τὴν Πριγκί-
πισσαν ἡ Αὐτοκράτειρα Φρειδερίκη ὡς οἰκονόμον ἀλλ' ἐ-
σχάτως ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοκετοῦ τινος ἐν Τυτοίῳ ἔβλεπε
ἡ κυρία καὶ καὶ ἑξῆς, τὴν ὁποίαν ἡ μητρικὴ πρόνοια
καὶ φιλοστοργία ἔσχεον ἀρκετῶς εἰς τὸ πλεονεξ τῆς Πριγκί-
πισσας, ὡς ῥύθμινα ἀγγέλων. Προσεδραμεν δὲ καὶ αἱ λοι-
παὶ κυρίαι τῆς ἀκολουθίας τῆς Πριγκίπισσας.

Ὁ τοκετός

Εὐτυχῶς, καίτοι αἱ ὠδίνες ἦσαν ἔντονοι, ὁ τοκετός προ-
χώρει ὀμαλῶς καὶ κανονικῶς, αἱ δὲ περιποιήσεις τῆς κ.
Ἑγγάρ ἀνεκούριζον μεγάλως τὴν Πριγκίπισσαν.

Ὁ Διάδοχος ἵστατο παρ' αὐτῇ συγκινηθὲν καὶ ἐκ
δυσχεμελῶν ἀπευθύνων πρὸς τὴν Γερμανίδα μαῖαν ἐρωτη-
ματικὰ βλέμματα καὶ πρὸς τὴν Ὑψηλὴν σύζυγον τοῦ τοιαύ-
του πλήρη στερήσεως καὶ πόνου.

Ἡ Πριγκίπισσα Σοφία ἔδειξεν ἀξιοθαύμαστον θάρρος καὶ
γενναϊότητα. Ὅπως τὰς δριμυτάτας ὠδίνας τοῦ τοκετοῦ ὑ-
πέστη χωρὶς νὰ ρῆθῃ τὴν ἐλάχιστην φωνήν, καίτοι αἱ πα-
ριστάμεναι ἀκούουσι συνίσταν αὐτῇ τοῦτο ὡς ἀνεκούρισι-
κόν. Ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ διέστημα τοῦ τοκετοῦ κρατοῦσα
καὶ ὀλίγου τὴν ἡμέραν τῶν Ἀντιβασίλειος ἐφάνητο ὡς ἀν-
τιθέουσα δύναμιν καὶ ἀντοχὴν ἐξ αὐτῆς καὶ μέλει ἐπὶ τοῦ
πρωτόπου τῆς ἀντανακλάσας ἡ ἀγωνία τὴν ὁποίαν ὑφίστατο.

Ὁ μαϊευτὴρ τῆς Πριγκίπισσας κ. Χατζίσκος ἦλθε κα-
ταπευθεμένος τὴν 11 1/2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον, περίστατο
δὲ ἦν ὁ ἱατρὸς κ. Παπαζήτης, ἀλλ' οὐδετέρου αὐτῶν ἡ
ἀντικύρην παρέστη, καὶ μόνον ἡ κ. Ἑγγάρ περιποιήθη τὴν
ἐπιτοκὸν μέχρι τέλους.

Ὁ Διάδοχος παρέμεινε ἀγρυπνῶν παρὰ τὴν κλινὴν τῆς
Πριγκίπισσας ἐνθαρρύνων αὐτὴν δι' αἰνῶλων λόγων. Τὴν 8
δε ὥραν καὶ 35' ἀκριβῶς ὡς εἶχε προσέπει ἡ Γερμανὶς
μαῖα, ἡ Πριγκίπισσα ἀρῆκε μὴν κραυγὴν, τὴν μόνην κραυ-
γὴν ἣν ἀρῆκε καὶ ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ τοκετοῦ, καὶ
ἐγεννήθη ὁ νέος Ἡγεμονόπαις.

— Ἀρρεν! ἀνεγνώσαν ἡ κ. Ἑγγάρ καὶ ἡ χαρὰ ἡγενο-
εῖσεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Διαδόχου, εἰς τὰ πρόσωπα
παντῶν.

Τὸ νεογνὸν ἡμιλειπόθυμον.

Τὸ νεογνὸν ἐξελθὼν τῆς μήτρας φυσιολογικώτατα, ἔφερεν
ἀτυχῶς περιπεπλεγμένον περὶ τὸν λαιμὸν τὸν κοινῶς λε-
γόμενον λουῖρον, ὅπου παρεκώλυεν αὐτῇ τὴν ἐλευθερίαν
αναπνοῆς, δι' ὃ καὶ δὲν ἠγρύσθη οὔτε ἡ κραυγὴ ἡ συνή-
θος, οὔτε ὁ κλαυθμηρισμός. Ὁ κ. Χατζίσκος προσδραμὼν
ἀπῆλλαξε τὸ νεογνὸν τοῦ λουῖρου καὶ οὕτω ἠκούσθη ἡ
πρῶτη κραυγὴ τοῦ μέλλοντος Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ ἀναγγελία τοῦ χαρμόσυνου γεγονότος

Ἡ εὐφρόσυνος εἰδήσις μετεδόθη ἁμέσως εἰς τοὺς Βασιλό-
παιδας καὶ τοὺς ἐνέπλησε χαρὰς Ὁ Βασιλόπαις Νικόλαος
ἤκουσε τὴν σιγὴν ἐκείνην τὸ μῆθημα τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀρ-
γυροπούλου καὶ ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ εὐτυχοῦς ἀγ-
γέλματος κατελήθη ὑπὸ μεγάλῃς συγκινήσεως καὶ
χαρὰς.

Ὁ Διάδοχος ἀκτινοβολῶν ἐκ χαρὰς ἐδέχετο τὰ συγχα-
ρητήρια τῶν Ἀδελφῶν ἐν τῷ μεταξύ δὲ, κατὰ διαταγὴν
τοῦ, ὁ τηλεγράφος ἀνήγγειλε τὸ εὐφρόσυνον γεγονός πρὸς
τοὺς σεπτοὺς αὐτοῦ γονεῖς καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Καὶ τὸ μὲν πρὸς τὸν Βασιλέα τηλεγράφημα διφυθύνθη εἰς

Κερκυραν τὰ κατὰ τὴν ἐκείθεν διακρίν τοῦ ἐπιδόθη ὑπὸ
τοῦ ναυάρχου τοῦ δὲ πρὸς τὴν Βασιλισσάν ἀπυθύνθη εἰς
Σεβαστοπόλιν, καθότι ὡς γνωστόν, καὶ ἡ Α. Μ. ἐπιστρέφει.
Ὅπως ἀνηγγέθη τηλεγραφικῶς τὸ οἰκονομικὸν εὐτύχη-
μα τοῦ Διαδόχου εἰς τὰς αὐτοκρατορίας Αὐλὰς-Γερμανίας
καὶ Ρωσίας, πρὸς τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν τῆς Ἀγγλίας
καὶ πρὸς πᾶσας τὰς λοιπὰς Αὐλὰς. Τὸ πρὸς τὸν Αὐτοκρά-
τορα τῆς Γερμανίας τηλεγράφημα, ἀποσταλὲν εἰς Πότσδαμ,
ἔχει ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς:

«Αγαπητὴ Σοφία ἔτεκεν αἰσιῶς ἄρρεν.
Κωνσταντῖνος».

Συγχαρητήρια καὶ ἐπαισόδια

Τὰ πάντα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν χθὲς ἀπέπεσον χαρὰν
καὶ ἀγαλλίαν ἐν Δεκλείᾳ. Καὶ αὕτη ἡ ἡμέρα, γλυκεῖα
καὶ ἁρμονική, ἐφάνητο συμμεριζομένη τὴν χαρὰν τῆς βασιλι-
κῆς Οἰκογενείας, ἥτις διεγύνητο ἀκτινοβολοῦσα ὑπὸ τὰ θε-
λαρὰ καὶ βαθύνια πύκα τῆς ἐπαύλειος, τὰ ὅποια ἐβόμβουν
σεισμένα ὑπὸ τοῦ ζεφύρου.

Πολλοὶ χωρικοὶ μαθόντες τὸν τοκετόν τῆς πριγκίπισσας,
συνήλθον ἐκ τῶν περὶ καὶ μετὰ χαρὰς ἔμαθον τὴν γέν-
νησιν τοῦ διαδόχου τοῦ οὐλοῦ, ὡς ἀπεκάλει τὸν νεογέν-
νητον Ἡγεμονόπαιδα.

— Νὰ μὰς ζήσῃ! νὰ μὰς ζήσῃ! ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους
καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφικοὺς θεράποντας.

Τὸ νεογνὸν εἶναι ζωηρότατον καὶ πτόσον ἀνεπτυγμένον,
ὥστε κατὰ τὴν κ. Ἑγγάρ, τὸ ἀσημάντως πρόωρον τοῦ το-
κετοῦ ὑπῆρξε σωτήριον. Διότι ἂν ἐδράμουν ἐπὶ τινος εἰσέ-
τι ἡμέρας ὁ τοκετός, θὰ προέβαιεν ἐπὶ τοσοῦτον ἡ ἀνά-
πτυξις τοῦ, ὥστε θὰ ἦτο ἀρεκτικός ἡ δυστοκία.

— Ἐκτός τούτου, εἰπέ τις μειδῶν, τὸ πρόωρον τοῦ τοκε-
τοῦ σημαίνει ὅτι εἶναι ἀνυπόμονος... Καὶ τοῦτο δὲν εἶναι,
καλὸς οἰανός.

Ἡ πρώτη δοξολογία

Τὴν 11 1/2 π. μ. ἐψάλη δοξολογία ἐν τῇ ἀγροτικῇ
ναύκῳ τῆς Β. ἐπαύλειος ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου καὶ κα-
θηγητοῦ τῶν βασιλοπαίδων κ. Προκοπίου Οἰκονομίτου, εἰς
ἣν παρέστησαν ὁ Διάδοχος, πάντες οἱ βασιλόπαιδες καὶ οἱ
ἀδελφοί.

Αἱ εὐχαὶ καὶ ἡ ἐπίδειξις τοῦ νεογνοῦ.

Μετ' ὀλίγον ἀρίκετο καὶ ὁ Μητροπολίτης, ὅστις ἀνέγνω
τὰς ἐκκλησιαστικὰς εὐχὰς ἐπὶ τοῦ νεογνοῦ.

Τὴν δὲ 2 π. μ. ἀρίκετο εἰς Δεκλείαν ὁ κ. Πρωθυπουργ-
γός, οἱ ὑπουργοὶ καὶ ὁ δήμαρχος. Μεταβάντες δὲ εἰς τὸ ἀ-
νάκτορον συνεχάρησαν τὸν Ἀντιβασίλεα. Ἐῖτα ἡ μεγάλη
κυρία τῆς Τιμῆς Θεοῦ, φέρουσα ἐπὶ μεταξίνου καὶ
διὰ πολυτίμων τριγάρτων λεκομένην προσκεφαλαίῳ τὸ
νεογνόν, περιεβλεπόμενον διὰ τῶν βαρυτίμων σκαργάνων,
τὰ ὅποια εἶχεν ἐπιστείλει ἡ αὐτοκράτειρα Φρειδερίκη καὶ
ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Γερμανίας, παρουσίασεν αὐτὸ πρὸς τὸ
ὑπουργικὸν σῶμα. Ὁ νεογέννητος ἡγεμονόπαις εἶχε περι-
εληθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀντιβασίλειος τὴν ταινίαν τοῦ Μεγαλοσταύ-
ρου.

Ὑνομάσθη Γεώργιος

Ὁ υἱὸς τοῦ Διαδόχου ὠνομάσθη καὶ ἔχει προαποφα-
σισθῇ Γεώργιος, ἵνα ἀνείξῃ πρῶτος τὴν σειράν τῶν φερωνύ-
μων τῇ πάπῃ τοῦ Ἑλλήνων Βασιλέων.

Τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα.

Ἡ χαρμόσυνος εἰδήσις, τηλεφωνικῶς διαδιδασθεῖσα τὴν
πρωίαν ἐκ Τυτοῦ εἰς τὰ ἀνάκτορα, μετεδόθη ἀκαριαίως
εἰς τὴν πόλιν, πάντες δὲ μικροὶ καὶ μεγάλοι μετὰ χα-
ρὰς καὶ ἀγαλλιάσεως ἐπληροφόρουντο τὸ χαρμόσυνον ἄγ-
γελμα.

Τὴν 11ην πρωΐνῃν ὥραν ἑκατὸν καὶ εἰς κανονισδοι-
σμεῖ ριθθέντες ἐκ τοῦ λόφου τῶν Νυμφῶν, ἀνήγγειλαν εἰς
τοὺς κατέκτους τῆς πρωτεύουσας ἐπισήμως τὸν εὐτυχῇ το-
κετόν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τηλεγραφημάτων τοῦ
πρὸς τοὺς Νομάρχας ἀνεκοίνωσεν εἰς πάντας τοὺς κατοί-
κους τοῦ Κράτους τὸ εὐφρόσυνον γεγονός, τὸ δὲ ὑπουρ-
γεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τοὺς παρὰ ταῖς ξέναις αὐ-
λαῖς ἀντιπροσώπους τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἀνακοινώσῃ
τοῦτο εἰς τὰς Κυβερνήσεις παρὰ ταῖς ὁποῖαις εἰσὶ διαπε-
πιστευμένοι.

Τὸ ἐνταῦθα διπλωματικὸν σῶμα ἅμα τῇ γνώσει τοῦ
εὐτυχοῦς γεγονότος, τηλεγραφικῶς ἀνεκοίνωσε τοῦτο εἰς τὰς
κυβερνήσεις αὐτοῦ, τηλεγραφικῶς δὲ ἔσπευσε ἰδίᾳ ἕκαστος,
καὶ διὰ τοῦ πρυτάνεως τοῦ διπλωματικοῦ σώματος πρέ-
σβεως τῆς Ἰταλίας κ. Φεδοσιάνη, νὰ συγχαρῶσι τὸν δι-
αδόχον καὶ Ἀντιβασίλεα, καὶ τὴν πριγκίπισσαν Σοφίαν, ἐκ
ζητήσεως δὲ ἡμέραν καθ' ἣν τὸ διπλωματικὸν σῶμα ἐν
σώματι θὰ ὑποβάλῃ τὰ συγχαρητήριά του.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

— ο ρο —

Βουένος-Ἀγρες, 29.—Οἱ ἐπαναστάται ἐ-
χόντες ἐπὶ τὰ τάγματα εἰς τὸν πόρον τῶν Στρα-

τώνων καὶ τοῦ Ναυστάθμου. Ἡ Κυβέρνησις
ἀναμένει ἐπικουρίας· ὁ Ἀντιπρόεδρος Παλ-
λεγγίνης ἔλαβε προσωρινῶς προεδρίαν.

Βουένος-Ἀγρες, 29.—Ἡ ἐπανάστασις
φαίνεται θριαμβεύουσα· ἐν τούτοις ὁ Πρό-
εδρος Σέλμεν κατῳρώσθη νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν
πόλιν μετὰ ἐπικουριῶν.

Βουένος-Ἀγρες, 29.—Πρὸς τοὺς ἐπανα-
στάτας ἠρώθη ἐν ὁλόκληρον τάγμα μετὰ ἀ-
ποσκευῶν καὶ ὀπλῶν. Ὁ Λαὸς συμμερίζε-
ται τὴν ἐπανάστασιν· αἱ Κυβερνητικαὶ Ἀρ-
χαὶ ζητοῦσι νὰ ἔλθωσιν εἰς διαπραγματεύσεις
μετὰ τοὺς ἐπαναστάτας.

Καὶ εἰς Γουατεμάλα ἐξεργάγη ἐπανάστασις.

Λονδίνον, 29.—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βι-
έννης τὰ «Ἡμερήσια Νέα» πιστεύουσιν ὡς
βέβαιον ὅτι ὁ Πρίγκηψ Φερδινάνδος θὰ ἐ-
πανέλθῃ εἰς Σοφίαν τῇ 2 Ἀυγούστου. Ἐπὶ
τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ Σταμπούλωφ εἶναι ὡς
λέγεται ἀποφασισμένος ν' ἀνακηρύξῃ τὴν ἀ-
νεξαρτησίαν, καὶ ν' ἀναγορεύσῃ βασιλεῖα τὸν
Πρίγκηπα Φερδινάνδον. Ἡ ἐν λόγῳ ἐφημ.
λέγει ὅτι τοῦτο οὐδένα θὰ ἐκπλήξῃ καὶ ὅτι
ἡ Εὐρώπη θὰ τὸν ἀποδεχθῇ μετὰ συμπαθείας.
Βερολίνον, 29.—Ὁ Αὐτοκράτωρ ἀφίκετο
εἰς Βιλχεμσχάγκεν.

— Ἀγγέλλεται ἐκ Βελιγραδίου εἰς τὸν
παρισιακὸν «Χρόνον» ὅτι ὁ βασιλεὺς Μι-
λάνος θὰ συζευχθῇ νεαρὰν καὶ πλουσιωτά-
την Ἀμερικανίδα, τὴν ὁποίαν ἐγγνώρισε κα-
τὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον ἐν Παρισίοις.

— Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀκρι-
βεῖς ὁ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ πρὸ μηνῶν δια-
μένων Ὀρέστης Πηνειῶ, πρῶην λοχαγὸς
τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ, ὁ καταδικασθεὶς
διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Κούτρας, ἐξήγησάτο
παρὰ τῆς αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως ὅπως
καταταχθῇ ἐν τῷ αἰγυπτιακῷ στρατῷ. Τὸ
τοιούτον ἐπέτρεψεν ἡ αἰγυπτιακὴ κυβέρνη-
σις, κατατάττουσα αὐτὸν μετὰ τὸν βαθμὸν
τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ.

— Ὁ Γλάδστων ἐπεμψε πρὸς τὸ ἐν Λον-
δίῳ συνελθόν συνέδριον τῆς διεθνοῦς δι-
αιτησίας ἐπιστολήν, ἐν ᾗ δριμύως φέρεται
τὰς ὑπὸ τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν δυνά-
μεων γενομένης διαπάρας πρὸς ἐνίσχυσιν
τῶν στρατῶν καὶ αὐξήσιν τῶν ἐξοπλισμῶν.

— Πολλοὶ καὶ ποικίλοι φῆμαι κυκλοφο-
ροῦσιν ἐν Βερολίῳ περὶ τῆς συμβάσεως
τοῦ εἰς Πετροῦπολιν προσεχούς ταξιδίου
τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, μία δὲ ἐκ
τῶν φημῶν τούτων εἶναι, ὡς ἐγράψαμεν ἡ-
δη, ὅτι ὡς ἀποτέλεσμα ἡ ἐπίσκεψις αὕτη
θὰ ἔχῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς βερολινεῖου
συνθήκης, τούτεστι τὴν εἰς τὴν Ρωσίαν
ἀπόδοσιν πλήρους ἀλευθερίας ἐνεργείας ἐν
τῇ νοτιοανατολικῇ Εὐρώπῃ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅ-
πως ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας ὑποσχε-
θῇ τὴν οὐδετερότητα αὐτοῦ ἐν περιπτώσει
πολέμου πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἡ σύμβασις
δὲ αὕτη γύσει θὰ ἐπενέγκῃ τὴν ἀποσύρθε-
σιν τῆς τριπλῆς συμμαχίας.

— Ὁσμηραὶ ἐπιτείνεται ἐν Ἰταλίᾳ ὁ κα-
τὰ τῆς Αὐστρίας ἐρεθισμὸς διὰ τὴν διάλυ-
σιν τῆς ἐν Τεργέστη ἰταλικῆς εταιρίας
«Υπὲρ Πατρίδος». Ἐκτός τῆς ἐν Ρώμῃ
εταιρίας «Ἀντὸν Ἀλιγιέρου» καὶ ἡ ἐν Γε-
ρούῃ Γαριβάλδεος εταιρία διαμαρτύρεται,
θὰ ἀνυψώσῃ δὲ τὴν σημαίαν Γαριβάλδη καὶ
θὰ διεκδικήσῃ τὰς ἐν Αὐστ. ἰταλικὰς χώρας.

— Γνωστὸν ὅτι πρὸ τινος τὰ πέντε κρα-
τεῖδια τῆς κεντρικῆς Ἀμερικῆς ἦτο· ἡ Γου-
ατεμάλα, ὁ Χονδουράς, ἡ Νικαράγουα, ὁ
Ἄγ. Σωτήρ καὶ ἡ Κостаρίκα συνήσαν δ-
μοσπονδία, ἥτις θὰ κατηρτίζετο ὁλοτελεσθῇ
τῇ 15 Σεπτεμβρίου διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ
ἀρμοδίου προέδρου. Ἐν τῷ μεταξύ ὁμοῦ
ἀνεφύθησαν αἱ ἀρχαὶ διαφωνίαι καὶ ὁ ἐμ-
φύλιος πόλεμος κατέστη ἐπικείμενος. Γου-
ατεμάλα καὶ Ἄγ. Σωτήρ εὐρηται ἀντιμέ-
τωποι ἐν δὲ τῇ Νέᾳ Ὀρλέαν πιστεύεται δ-

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

τι και τὰ λοιπὰ κράτη θύ συμμετάσχουσι τῆς ρήξεως τῶν δύο τούτων. Ἀπορρίπτοντες τὴν ρήξιν ταύτην παρέμεινεν ἡ 10)22 Ιουρίου ἐπελθούσα ἀνατροπὴ ἐν Ἀρίφ Σωτήρι τοῦ προέδρου, στρατηγῶ Μενενδίζ, καθ' οὗ ἐν συμποσίῳ εὐρισκομένου, ἐμὰς στάσιάζοντων στρατιωτικῶν ἐπέτεθη καὶ ἐφρόνευσεν αὐτὸν καὶ ὅπως ἀντικατέστησεν, ὁ στρατηγὸς Ἐζέτας.

Ἐκ Νέας Υόρκης ἀγγέλλεται ἐπὶ τούτῳ, ὅτι τὸ Μεξικὸν περιπελομένη ἐν ταῖς ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀμερικῇ περιπελοκαῖς καὶ συναθροίξει στρατὸν ἐν τοῖς μεθορίοις τῆς Γουατεμάλης, ἐνῷ ἄφ' ἑτέρου λέγεται ὅτι τὸ Μεξικὸν θὰ τηρήσῃ οὐδετερότητα.

Προσθετέον ὅτι λίαν ζοφερά φαίνονται τὰ πράγματα καὶ ἐν τῇ νοτίῳ Ἀμερικῇ Ἀργεντινῇ δημοκρατίᾳ.

Κατὰ τὸν Λονδίνιον «Χρόνον» προσεχῶς θὰ συμπληρωθῇ ἡ διανομὴ τῆς Ἀφρικῆς διὰ νέων συμβάσεων τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Πορτογαλίαν. Καὶ ἡ μὲν Πορτογαλία θ' ἀναγνωρισθῇ ὡς ἄρχουσα ἀδιαφιλονγκήτως 800,000 τετραγωνικῶν μιλίων ἐν τῇ δυτικῇ Ἀφρικῇ εἰς δὲ τὴν Γαλλίαν θὰ ἐπιδικασθῇ ἡ παραλία τῆς Γαμβίας καὶ πᾶσα ἡ ἐνδοτέρα χώρα μέχρι τῆς κεντρικῆς Σαχάρας.

Τόσον πολὺ ἐβρεξεν εἰς τὸ Λονδίνιον ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ιουνίου μέχρι τῶν μέσων Ιουλίου, ὥστε οἱ μετεωρολόγοι υπελόγισαν τὴν καταπεσοῦσαν ποσότητα ὕδατος, καὶ εὗρον ὅτι ποτὲ ἄλλοτε κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον δὲν ἐπεσε τόσον πολὺ νερὸν ἀπὸ τὸ 1813.

Βελιγράδιον 30.—Ἡ βασίλισσα Ναθαλία ἐρωτήσασα δι' ἐπιστολῆς τὴν ἱερὰν σύνοδον ἐπὶ τίνος νόμου βασίλειται τὸ διαζύγιον, ἔλαβεν ἀπάντησιν ἐκφράζουσαν τὴν αὐτομικρὴν γνώμην τῶν μελῶν τῆς συνόδου, λεγόντων ὅτι θεωροῦσιν ὡς ἀντικανονικὴν τὴν πράξιν τοῦ πρώην μητροπολίτου, ἀλλ' ὅτι ὁ μητροπολίτης (ὁ νῦν) δὲν ἐδίστασε νὰ ὑποσχεθῇ ρητῶς εἰς τὸν βασιλέα, Μιλόνο, τῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ ὅτι ἡ νέα ἱεραρχία δὲν θὰ ἀνακινήσῃ τὸ ζήτημα τοῦ διαζυγίου.

Ο ΠΡΟΠΑΠΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΣΕΓΓΟΝΗ

(συνέχεια)

Ἐσηκώθημεν τέλος πάντων ἀπὸ τὸ καφενεῖον, εἰς τὸ δόποιον ἐνόμισα ὅτι ἀπὸ τὸν πολλὸν φόβου ἐγείνουν ἡ κεφαλὴ μου ὅταν τὴν κοφῆσαν καὶ ἐπηγαίναμεν εἰς τὸ σπῆτι. Εἰς τὸν δρόμον συνηγήσαμεν καὶ τὸν συζυγον τῆς ἐγγονῆς μου, ὁ ὅποιος ἐκράτει δύο ποτήριες κοινὰς, ὡς με εἶπε, διὰ τοὺς ἀρραβῶνας.—Ἐγείνετε ὅλοι Εὐρωπαῖοι, τοῦ λέγω, μέγα εἰς τὰ χερσὶνά, λαλῶ πῶς, ἐγὼ μόνος θ' ἤμην Κυπριώτης καὶ κατὰ τὰ φορέματα καὶ κατὰ τὴν γλῶσσαν καὶ κατὰ τὸν νοῦν. Ἐντρέπομαι νὰ παρουσιασθῶ μέσ' ἑς τὴν μέσσην τῶν φράγγων μὲν τὴν νῆσιν.—Ὅχι δὲ ποτὲ; μοῦ λέγει ὁ γαμβρός μου. Τέλος πάντων ἐπήγαμεν ἑς τὸ σπῆτι, μοῦ κέρασαν ἀκμή μίαν ρακὴν καὶ ἐκαθίσταμεν ἑς τὰ τραπέζια, ἀπὸ πρώτον ἔκαμα μίαν συμφωνίαν νὰ μ' ἀφίνοιν νὰ βαλῶ ἕσον φαγὶ θέλω καὶ νὰ μὴ βλέπω ἡ ποπανωθὶόν μου τὴν δούλαν ἢ τὸν δούλον νὰ μοῦ σηκώνῃ ἐκεῖνος ὅποτε θέλει τὸ πιάτον μου, διότι με τὴν δικὴν μου βρεξὶν θὰ τρώγω τὸ φαγὶ μου καὶ ἔχι με τὴν δικὴν του. Μὰς ἔβαλον λοιπὸν σούππαν πρώτα ἐγὼ τόσον τόσον δὲν ἀγαπῶ τὴν σούππαν ἀλλὰ τέλος πάντων τὴν ἔφαγα. Κατόπιν ὁ δούλος ἐσήκωσεν ὅλα τὰ πιάτα, καὶ τὸ δικόν μου ἐνῷ ἦτο εὐκαιρὸν δὲν δὲ σήκωσεν ἐκατάλαβα τὴν κατεργαρίαν του.—Βρὲ μακούτζης τοῦ λέγω, διατὶ δὲν σηκώνεις τὸ πιάτο μου;—Μὰ εἶπες νὰ μὴ σοῦ σηκώνωμεν τὸ πιάτο.—Καὶ ὅταν εἶνε εὐκαιρὸν εἶπαμεν νὰ μὴ τὸ σηκώνῃς, ἢ ὅταν ἔχει μέσα φαγὶ; Ἐξεκοκκίνισεν τὸ κοπελλοῦδι καὶ ἐσήκωσε τὸ πιάτο, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἐγελοῦσαν, μὰ, νὰ σὰς πῶ, ἐγὼ λὺν κ' ἐγὼ με τὴν κατεργαρίαν τοῦ μικροῦ. Ὁ μακούτζης! εἶχε σκοπὸν νὰ μ' ἀφήσῃ καὶ ἀράγητον. Εἶνε διαβόλοι σαρκαωμένοι τούτοι οἱ μικροὶ σήμερον. Μὰ τί νὰ πῆς; ἡ κουφὴς κουφούδια κάμνουν. Κατὰ τοὺς γονοῦς καὶ τὰ παιδιὰ.

Μὰς ἔφεραν λοιπὸν τόσα πολλὰ φαγὰ πούχασα τὴν μέτραν. Ἐγὼ ὅμως ἀπὸ δύο μόνον ἔφαγα, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἐπρωγὰν ἀπ' ὅλα.—Δὲν μοῦ λέγετε, τοὺς λέγω διατὶ κάμνετε τόσα πολλὰ φαγὰ;—Εἰ, μοῦ λέγει ὁ γαμβρός μου

μὲ τὰ πολλὰ φαγὰ ἀνοίγει ἡ βρεξὶς παραπάνω καὶ τρώγει κανεῖς περισσότερον.—Ἀ, τοῦ λέγω, δι' αὐτὸ λοιπὸν τὸ χερσὶνά σας εἶνε ὅταν τοῦ νεκροῦ καὶ κάθε λίγο ἀρωσταῖτε.

Ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εἶνε καμωμένη με τέτοιον ὁρὸν τρόπον, ὥστε, ὅπως ὅταν ἔχη ἀνάγκην τροφῆς τὸν εἰδοποιεῖ με τὴν πείναν, ἔτσι καὶ ὅταν δὲν ἔχη ἀνάγκην περισσότερας τροφῆς τὸν εἰδοποιεῖ πάλιν με τὸν χορτασμόν. Σεῖς με τὰ πολλὰ φαγὰ πνίγετε τὸ χερσὶν τοῦ χερτασμοῦ, διὰ νὰ κάμνετε βρεξὶν ψεύτικην, διότι ἡ βρεξὶς ποῦ γεννᾶται ἀπὸ τὴν γεῦσιν ἄλλου φαγίου εἶνε ψεύτικη. Ἡ ψεύτικη λοιπὸν εἶνε καὶ ἡ ὑγεία σας καὶ δι' αὐτὸ ψεύτικος ἔργονε καὶ ὁ νοῦς σας διότι ὅταν τὸ κορμί τ' ἀνθρώπου δὲν ἦνε γερόν δὲν εἶνε οὐδ' ὁ νοῦς του.—Περίεργον πράγμα! ἐξώναξεν ὁ μικρὸς γαμβρός μου. Τούτο τὸ ἴδιον τὸ λέγουσιν καὶ τὰ βιβλία μας «Νοῦς ὑγίης ἐν ὑγιᾶ σώματι».—Ἀ! ἔτσι; τὸ λέγουσιν καὶ τὰ βιβλία σου; καὶ ποῖος τῷ χάψεν μὲς ἑς τὰ βιβλία σου;—Εἶνε παλαιόν, τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων.—Μὰ βέβαια, τοῦ λέγω ἀπὸ παλαιῶν ἀνθρώπων ν' ἀκούσης τίποτε προκομμένον, κάλο ἀπὸ σῆς τοὺς ψευτοπροκομμένους; Ἐγέλασαν ὅλοι εἰς τούτο.—Καὶ λοιπὸν τοῦ λέγω ἀπὸ τὸ λέγουσιν πολλοὶ ἀνθρώποι καὶ ἀπὸ τῶν μαθητῶν εἰς τὸ σχολεῖον διατὶ νὰ φαγῇς τώρα ἀπὸ ὅλα τὰ φαγῆτά; Ὅχι νομίζεις βέβαια ὅτι ὅταν τρώγῃς κανεῖς πολλὰ ἀπὸ πολλὰ φαγὰ εἶνε ὑγίης; Ὅσον εἶδε ἀγαμέμνωνι σεῖς ποῦ μανθάνετε γράμματα! Ἐγὼ εἶχα μάλιστα ἀπὸ μικρὸ παιδί ἀπὸ τὸν μακαρίτην τὸν παπποῦν μου ἕνα λόγον, ὁ ὅποιος καθὼς ἐκατάλαβα ἐρᾶν ἢ σωτηρίαν μου αὐτὸς μ' ἐρύλαξεν εἰς τοιαύτην ἡλικίαν με τόσον κόκκινον πρόσωπον ποῦ με βλέπετε, ἐνῷ σεῖς μοιζήτετε ταῖς εἰκόνας τοῦ χωροῦ μου ποῦ νε 300 χρόνων.—Καὶ ποῖον λόγον σοῦ ἔμαθεν παπποῦ ὁ παπποῦς σου; μ' ἐρωτᾷ ἡ ἐγγονὴ μου.—Πᾶν μέτρον ἀρίστον.—Χὰ νὰ φωνάζει πάλιν ὁ μικρὸς γαμβρός μου καὶ τοῦτο εἶνε εἰς τὰ βιβλία.—Μὰ εἶνε εἰς τὰ βιβλία μόνον τοῦ λέγω, δὲν εἶνε καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν ἐκείνων ποῦ τὰ μάθην.—Καὶ τί θὰ πῇ ὁ λόγος αὐτός; ἐρωτᾷ ἡ ἐγγονὴ μου.—Νὰ! θὰ πῇ, λέγει ὁ γαμβρός μου, ὅτι εἰς κάθε πράγμα νὰ ἦσαι μέτριος.—Ναί, λέγω ἐγὼ, θὰ πῇ ὅτι μέτρια νὰ τρώῃς, μέτρια νὰ πίνῃς, μέτρια νὰ κοιμάσαι, μέτρια νὰ ἐνδύσῃς, μέτρια νὰ χορεύῃς, μέτρια νὰ ὀμιλῇς, μέτρια νὰ θυμόμεσαι, μέτρια νὰ χαίρεσαι, μέτρια νὰ φοβάσαι, μέτρια, μέτρια, μέτρια. Ὅλα μέτρια τίποτε παραπάνω ἀπὸ τὸ μέτριον. Σκεφθῆτε λοιπὸν νὰ δοῦμεν καὶ σεῖς ποῖα εἶνε τὰ μέτρια σας; τὰ φαγὰ ποῦ κάμνετε πολλὰ διὰ νὰ τρώτε πολλὰ, ἢ τὰ ποτὰ ποῦ κουβαλεῖτε τόσων λογιῶν διακόλους, ἢ τὰ φορέματα, ποῦ ἂν μπυρῆσητε θὰ στήσητε πάνω ἑς τὴν κεφαλὴν σας διόκληρον καράβι καὶ εἰς τὴν κόψην σας ὁλόκληρον πρᾶγματεῦρικον; Μὰ τί νὰ πῆς; Ἐκεῖνοι ποῦ ἐδίδαν τέτοια ὠραῖα πράγματα ἦσαν Ἑλληνες; ἐμεῖς ὁμως, μασταράτιζή φυλὴ, τί ἔχομεν νὰ κάμωμεν μ' ἐκεῖνους; Ἐσηκώθημεν τέλος πάντων ἀπὸ τὸ τραπέζι εἶδα με εὐχαρίστησιν μου ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν ἔκαμην ὅλοι τὴν εὐχαρίστησιν των καὶ ἐκαθήσαμεν εἰς τὸν καναπέν.—(ἀπολαύσει).

Λύσις τοῦ 49 αἰνίγματος Γυνή—γῆ.

Λυτῆρες οἱ κ. Κωνσταντ. Π. Λαλίνης Ν. Κάρταλις. Ἐκ Ἀφρῆνος Α. Ἡλίας. Τὸ 48 αἰνίγμα καὶ 11 λογογρίφον ἔλυσε καὶ ὁ κ. Κ. Εὐσταθίου ἐκ Παραλινίου.

—οι-ωο-το—

ΑΙΝΙΓΜΑ 50ον

Εἰς περὶ ὅλην φυτεμένην θ' αὖ εὐρὴς γὰ τὴν σαλάτα, οἱ ἀρχόντοι με συρβύρου με εὐγένειαν στὰ πιάτα. Ἄν τὸ δεύτερόν μου γράμμα καὶ τὸ τέταρτον ἀρμάσης, ὅταν τὸν Ἑλληνα, χρυσέ μου, θ' ἀρχίσῃς νὰ γελάσης. Ἄν, ποῦ ὅλον τὸ κορμί μου τὸ κεφάλι μου χαλάσης, καὶ ἄλλο βάλης, ὡς χωρίτης ἕνα χάχανον θ' αἰσῇς. Τούτ' τὸ χόρτον τρώντο οὗλοι καὶ Γιωρκῆς καὶ Μουσταφᾶς, μὰ κοστέσερα τὸ βράλλω καὶ ἄσπον

Ὁ «Σαλατοφᾶς».

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασί α. ποιότητος γρ.	230—240
δευτέρως ποιότ.	200—210
» ζυνισμένα » »	150—180
ρακὴ σούμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.	70
ἀλευρα τῆς Ἀντολῆς ὁ σάκκος γρ.	115—120
σίτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—22
κριθ » »	10—11
ὄροθος » »	13—15
χαροῦτια εἰς τὰς ἀποθήκας	88—90
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	

Ὁ κ. Βασίλειος Θεοφανίδης ἔλαβεν ἐσχάτως ἑξ Ἀγγλίας καὶ θὰ λαμβάνῃ τακτικῶς δείγματα διαφόρων ὑφασμάτων διὰ πᾶσαν ἐποχὴν, δηλ. κασιμπίων, τσοχῶν, μουσαμάδων, δύναται δὲ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν πελατῶν, νὰ φέρῃ εἰς τὰς τιμὰς τῶν ἰδίων ἐργασασίων ὅθεν τὰ λαμβάνῃ, ἐτόιμους ἐνδυμασίας καὶ μὴ εἰς μικράν ἢ μεγάλην ποσότητα. Ἐπὶ δὲ δύναται νὰ φέρῃ διαφόρων εἰδῶν φλανέλλας, λινά, κολάρα, λαϊμοδέτας, ὑποκάμισα, σινδόνια ἑτοιμα καὶ μὴ κατ' ἐκλογὴν καὶ εἰς ὅσον μέγεθος ἀπαιτεῖ ἕκαστος, χειρόμᾶκτρα, τραπεζομάνδουλα, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ διὰ τὰς οἰκίας ἀναγκαῖα. Εἰς τοὺς βουλομένους δίδει ὁ ἴδιος πᾶσαν πληροφορίαν.

Ὁ κ. Στέφανος Κ. Μαϊμαρίδης ἰδρύσας ἐν Βαρσωνίῳ καζάνιον ρακῆς μετὰ καλοῦ τεχνίτου ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἐξάγει λαμπρὰν μασίχαν ἐκ καθαρᾶς σούμας τῶν σαφυλίων καὶ οὐχὶ σπέρτων, ἐξαιρετοῦ ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς συγκатаβατικάς.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου.

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μασίχαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σταφυλῆν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ ἀπὸ σπύρτα Εὐρωπαϊκά, ἃς κατευθύνονται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδολων καὶ καθαρῶν οἶνοπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐβραβεύθη τόσας φορὰς διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικάι.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθεπτῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἑτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσοῦφάντου ρόφας.

Ἐν τῇ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς διαφόρων ποιότητων, σιγαρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμπεκκὶ ἐπίτης, ὡς καὶ ταμιάκις. Πρὸς δὲ καὶ χάρτης γραφῆς, ἱφάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν, γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαρμακέττα καὶ φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τοῦτο μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριχάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60, ἥτοι ἐμβαδὸν 4,680 πόδας τετραγωνικοὺς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλομένοι ἀποταθῆσαν εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην κ. Χριστόδ. Σάββιδην.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου εἰκία τοῦ κ. Χριστοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους 45 πλάτους, ἔχουσα σύνορα δύο ὁδοῦς, ἀφ' ἑτέρου γῆν ὁρφανῶν Κεσόγλου καὶ ὀπισθεν κήπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσοροιάτισσης καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματίων, καὶ αὐλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλομένος ἀποταθῆτω εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην κ. Χ. Μυλοκόπον.